INTERPRETA-
tio. l. diuus Adrianus. ff. Ad. l. pom
peiam de parricidijs, per quam
Parricidij materia elegan
tius ꝙ hactenus tra-
dita ſit explica
tur.

Matthei Aragonenſis
Ad lectorem tetraſtichon.

Ingenij monumenta, neq; vnꝙ tradita chartis
Dat luſitani gloria prima ſoli.
Talia dat iuuenis, veniat maturior ętas
Quid dabit? En alter Papinianus erit.

DIuus Adrianus fertur cum in venatione filiū ſuū quidam necauerat qui nouercā adulterabat: in inſulam eū deportaſſe ꝙ latronis magis ꝙ̄ patris iure eū interfeciſſet. Nam patria poteſtas in pietate debet non in atrocitate conſiſtere.

¶ Suma.

COntinet autore Angelo Peruſino hic pater occidens filiū adulterātē nouercam non tenetur. l. Pompeia de parricidijs, ſed pena deportationis.

VIdeamus nunc q̄ deciſionis ratio vīe legis eſſe potuit, et cur pater deportationis pena punit̄, cum aut attēto iure veteri nulla pena puniendus erat, quo licebat occidere filiū patrie poteſtatis vi: et factum lege permittēte penā non meruit. l. gracchus. C. de adul. Aut rurſus iure recētiori ꝯſiderato non deportationis pena, ſed lege pompeia de parricidijs teneri debuit: et accurſius vetus ius reſpiciēs non impune occiſum a patre filium putat, qꝛ non vt pr̄, ſed vt latro occidit. Et ita Bartolus hic refert, ſed hec accurſij mens nō eſt, et verba repugnant cum dicat: ſʒ hic non vt pater, ſed vt adulterū extraneū latronē etc̄. itaqꝫ latronis nomen hic accurſio filium reſpicit, nō patrem: vt ēt in fine ſcholij repetit ibi itē qꝛ vt latronē. Eſtqꝫ in ea opiniōe accurſius, vt etſi pater iure patrie poteſtatis occidere filiū poſſet, vt in. l. in ſuis. ff. de libe. et poſthu. Hoc tn̄ conceſſum ei intelligitur qn̄ vt filiū interfeciſſet, at hic non vt filiū, ſʒ vt latronē adulterū occidit. Deqꝫ hec accurſij ratio excuſare patrē debuit, nō onerare. Quapropter merito idem accurſius eā rōnē ꝓ patre affert in fine ſcholij, ſentiēs patrem non potuiſſe occidere filiū iure patrie poteſtatis cū illud occidendi ius abolitū iā ſit, ⁊ pena parricidij ideo liberatū qꝛ non vt filiū, ſed vt latronē adulterū occidit qui cū patris vxorē adulterauit, filij iaꝫ iura amittit. Inde eſt ꝙ exheredari pōt in autē. vt cū de appel. cognoſcitur. ʃ. cās colla. viij. Preterea iuſtꝰ dolor (vti ſolet) releuare

uidere et dum pregnans eſſet abſtinere, quod ſi verum eſt, q̃d
in marito dicemus. Nam et in facti ⁊ in iuris queſtione peio
rem cauſam habet in facti queſtiõe ꝙ ſic potuit ſcire pregnã-
tem ſic potuit preuidere vt nullus magis, in queſtione iuris
ꝙ non extraneum tantum fetum occidit verum in. l. pompe
iam de parricidijs incidit cum filium propriũ necauerit. Nã
et ſi vxor adultera eſſet, eius tamen filius preſumitur. l. miles
§. defuncto. s. de adulte. que tamen preſumptio iuris et de
iure non eſt: et contrarium probari poteſt vt. l. 3. §. ſi mater.
ff. ad carbo. l. ſi ventris. ff. ď ventre in poſſe. mitten. quicquid
hyppolitus contra teneet in. l. i. §. i. nu. xxxvij. de queſtio. j.
Dicã igitur cum Marcello in. l. negat lex regia. ff ď mortuo
inferen. negat lex regia mulierẽ ſi pregnans ſit a marito poſ-
ſe interfici, qui contra fecerit ſpem animantis cum grauida
peremiſſe videtur.

POteſt ⁊ videri hyppolitus illam legem interpretatus
in. l. prima. §. item diuus nu. 4. s. ad. l. corne. de ſicca.
vt non procedat, in libidinoſo marito ⁊ meretricum amoribꝰ
dedito nec enim tali marito occidendi poteſtatem conceſſiſſe
lex intelligit, noue ſe id tẽtare Hyppolitꝰ refert ſꝫ vellẽ tã ỽe.

Hec omnia dicta ſunt vt appareat
qua pena animaduertenduꝫ ſit in
eum qui cum ipſe libidinis eſſet p
dite honeſto e loco natam vxoreꝫ
ſumma pudicitia ſumma virtute
preditam (vt nihil in ea incuſares
niſi fortunam) in ſolitudines ď du
xit atqꝫ ibi grauidam ipſam nihil
meritam et proinde tanti ſceleris
ſecuram inter virgulta latronis
more gladio aggreſſus manus la
trocinijs et expilationibus publi
cis iam diu aſſuetas in eius miſe-